

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Het spel van de Noordenwind

Er leefden eens, in een huis onderaan een heuvel, Aeolus en zijn vier zonen: Noordenwind, Zuidenwind, Oostenwind en Westenwind. Op een dag zei Noordenwind tegen zijn vader: "Mag ik buiten gaan spelen?"

"Oh ja!" zei zijn vader, "als je niet te lang blijft."

Toen rende Noordenwind weg met een vrolijke kreet en gezang en sloeg de deur achter zich dicht. Terwijl hij over de weg rende, zag hij in de boomgaard een prachtige boom met groene appels. "Oh! Kom met me spelen," zei Noordenwind. "Kom en speel met mij!"

"Oh nee!" zei de boom; "Ik moet heel stil blijven en de appels helpen groeien, anders worden ze in de herfst niet groot en rond en rood voor de kleine kinderen. O nee, Noordenwind, ik kan niet spelen."

"Puf!" zei de noordenwind - en alle appels vielen op de grond.

Het volgende dat Noordenwind zag was een prachtig golvend maïsveld. "Oh! Kom met me spelen! Oh! Kom met me spelen!" zei Noordenwind.

"Nee nee!" zei de maïs; "Ik moet heel stil staan en groeien. Als je onder deze mooie groene zijde kijkt, zie je wat kleine pitten liggen. Deze moeten groot en geel worden om tot meel vermalen te worden om gouden pudding voor de kinderen te maken. Zo zie je maar, Ik kan niet gaan spelen."

Hierop zuchtte de Noordenwind - "Ah-ha-a-a!" - en de maïs ging op de grond liggen.

Noordenwind rende verder en zag een lelie groeien onder een raam. "Oh, jij mooie lelie! Kom met me spelen," zei Noordenwind.

"Ik kan niet," zei de lelie vriendelijk; "Ik moet hier blijven omdat het helemaal niet goed gaat met het boerenmeisje, en ik ben haar vriendin. Elke ochtend komt ze naar me glimlachen en glimlach ik weer terug. Ik weet zeker dat ze me heel erg zou missen als ik moet gaan; dus moet ik hier blijven, lieve Noordenwind."

Noordenwind raakte haar heel zachtjes aan, maar ze liet haar hoofd hangen en keek nooit meer op.

Nu ging de boer aan het werk en toen hij de maïs en de appelboom zag, zei hij: "Ah! Meneer Noordenwind is hier geweest!" Maar toen hij naar huis ging, vertelde zijn kleine meisje hem over de lelie. En de boer zei: "Ik ga zo naar meneer Aeolus en vertel hem er alles over!" Dus hij ging op weg en zei: "Goedemorgen, meneer Aeolus. Uw jongen, Noordenwind, is mijn kant op gekomen; en hij heeft de appels van de bomen gewaaid, en het koren ligt op de grond; maar, erger dan dit, hij heeft de lelie van mijn kleine meid pijn gedaan!"

"Ah!" zei meneer Aeolus, 'het spijt me heel erg. Ik zal Noordenwind toespreken wanneer hij binnenkomt.' En toen ging de boer naar huis.

Toen kwam de Noordenwind binnen.

'Mijn jongen,' zei Aeolus, 'de boer is hier geweest en hij heeft me al het kwaad verteld dat je hebt aangericht.' En toen vertelde de vader Noordenwind het verhaal van de appels en de maïs en de lelie.

"O, nou," zei Noordenwind, "ik weet dat ik het gedaan heb, maar dat was niet mijn bedoeling. De appels vielen zo makkelijk. Met het koren was het precies hetzelfde; het lag neer voordat ik wist dat ik het had bezeerd. Wat de lelie betreft, dat was het mooiste dat je ooit hebt gezien, vader; ik wilde het alleen een kusje geven."

"Ik geloof dat wat je me vertelt waar is, mijn jongen; maar als je het niet kunt helpen zo ruw en onbeleefd te zijn als je speelt, mag je pas naar buiten gaan als de boer de appels en het graan heeft geplukt en de bloemen zijn geplukt. Jij blijft veilig thuis en pas als de sneeuw op de grond ligt, kunnen jij en Jack Frost samen lekker stoeien.'